

БАНКРУТСТВО

ЗМІСТ ПО ПРАВОВИХ ПОЗИЦІЯХ



Руслан Астахов

адвокат, юрист LCF

СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ:

- Банкрутство
- Банківські та фінансові спори
- Спори з державними органами

Надання арбітражним керуючим на стадії ліквідації боржника звіту про проведення аналізу фінансово-господарської діяльності	2
Повнота проведення ліквідатором боржника ліквідаційної процедури	3
Ухвала, постановлена за результатами розгляду скарги на дії ліквідатора, в касаційному порядку не переглядається	4
Підписання заяви про порушення справи про банкрутство шляхом факсимільного відтворення підпису за умови неявки такої особи у судові засідання на вимогу суду може свідчити про відсутність волевиявлення цієї особи на підписання даної заяви.	5
Рішення комітету кредиторів та зборів кредиторів про перехід до наступної судової процедури можуть бути ототожені	6

БАНКРУТСТВО

НАДАННЯ АРБІТРАЖНИМ КЕРУЮЧИМ НА СТАДІЇ ЛІКВІДАЦІЇ БОРЖНИКА ЗВІТУ ПРО ПРОВЕДЕННЯ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКОНОМ НЕ ПЕРЕДБАЧЕНО

Доводи касаційної скарги про не надавання ліквідатором звіту про проведення аналізу фінансово-господарської діяльності підприємства щодо виявлення ознак неплатоспроможності та дій з приховування банкрутства, фіктивного банкрутства чи доведення до банкрутства судовою колегією відхиляються, оскільки Законом не передбачено подання такого звіту, а встановлено необхідність подачі звіту ліквідатора про його діяльність та інформації про фінансове становище і майно боржника, що було зроблено ліквідатором.

РІШЕННЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ:

Постанова від 03.05.2018
у справі № 924/1299/15

БАНКРУТСТВО

ВЕРХОВНИЙ СУД РОЗ'ЯСНИВ,
У ЧОМУ ПОЛЯГАЄ ПОВНОТА ПРОВЕДЕННЯ
ЛІКВІДАТОРОМ БОРЖНИКА
ЛІКВІДАЦІЙНОЇ ПРОЦЕДУРИ

Відтак, затверджуючи звіт ліквідатора, господарський суд повинен переконатись не тільки у належності проведення ліквідатором всієї ліквідаційної процедури, дотримання ним черговості задоволення вимог кредиторів, відповідності законодавству про банкрутство всіх обов'язкових додатків до звіту ліквідатора, оцінити повноту реалізації ліквідатором активів боржника, а і пересвідчитись у відсутності не розглянутих спорів, скарг, клопотань, розгляд яких після припинення провадження у справі про банкрутство та внесення запису до ЄДРПОУ про припинення підприємства-банкрута стане неможливим або значно утрудниться.

РІШЕННЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ:

Постанова від 08.05.2018
у справі № 915/112/15

БАНКРУТСТВО

ВЕРХОВНИЙ СУД ПІДТРИМАВ
УСТАЛЕНУ ПОЗИЦІЮ ВИЩОГО ГОСПОДАРСЬКОГО
СУДУ УКРАЇНИ ПРО ТЕ, ЩО УХВАЛА,
ПОСТАНОВЛЕНА ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ
СКАРГИ НА ДІЇ ЛІКВІДАТОРА, В КАСАЦІЙНОМУ
ПОРЯДКУ НЕ ПЕРЕГЛЯДАЄТЬСЯ

Відповідно до ч. 3 ст. 8 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», у касаційному порядку можуть бути оскаржені постанови апеляційного господарського суду, прийняті за результатами перегляду таких судових рішень: ухвали про порушення справи про банкрутство, ухвали про визнання недійсними правочинів (договорів) боржника, ухвали за результатами розгляду грошових вимог кредиторів, ухвали про звільнення (усунення, припинення повноважень) арбітражного керуючого, ухвали про перехід до наступної судової процедури, ухвали про затвердження плану санації, ухвали про припинення провадження у справі про банкрутство, а також постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури. Отже, наведений перелік судових рішень, що підлягають оскарженню в касаційному порядку, є вичерпним. Системний аналіз зазначених норм права дає підстави для висновку, що з моменту порушення стосовно боржника справи про банкрутство він перебуває в особливому правовому режимі, і спеціальні норми Закону про банкрутство мають пріоритет у застосуванні при розгляді справ про банкрутство щодо інших законодавчих актів України, а тому положення частини 3 статті 8 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» слід розуміти як такі, що встановлюють деякі особливості та обмеження у реалізації права на касаційне оскарження судових рішень у процедурі банкрутства, що полягають, зокрема, у завершенні розгляду питання щодо оскаржень дій ліквідатора із завершенням відповідного апеляційного провадження.

РІШЕННЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ:

Постанова від 10.05.2018
у справі № 915/1274/13

БАНКРУТСТВО

ВЕРХОВНИЙ СУД ДІЙШОВ ВИСНОВКУ, ЩО ПІДПИСАННЯ ЗАЯВИ ПРО ПОРУШЕННЯ СПРАВИ ПРО БАНКРУТСТВО ШЛЯХОМ ФАКСИМІЛЬНОГО ВІДТВОРЕННЯ ПІДПISУ ЗА УМОВИ НЕЯВКИ ТАКОЇ ОСОБИ У СУДОВЕ ЗАСІДАННЯ НА ВИМОГУ СУДУ МОЖЕ СВДЧИТИ ПРО ВІДСУТНІСТЬ ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ ЦІЄЇ ОСОБИ НА ПІДПИСАННЯ ДАНОЇ ЗАЯВИ.

КОЛЕГІЯ СУДДІВ КАСАЦІЙНОГО ГОСПОДАРЬСЬКОГО СУДУ, ЗМІНЮЮЧИ ПОСТАНОВУ АПЕЛЯЦІЙНОГО СУДУ ЗАЗНАЧИЛА, ЩО ОСКІЛЬКИ СКАСОВУЄТЬСЯ УХВАЛА СУДУ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ, ТО СКАСОВАНІ МАЮТЬ БУТИ І УСІ НАСТУПНІ РІШЕННЯ, ЯКІ ВИЗНАЧАЮТЬ ХІД ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Колегія суддів Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду погоджується в цілому з висновками суду апеляційної інстанції про безпідставність порушення провадження у справі про банкрутство ТОВ «Діктон» за статтею 95 Закону про банкрутство за заявою ліквідатора Бакрадзе К.А., підписаною відтворенням її факсимільного підпису за умов невиконання Бакрадзе К.А. вимог суду апеляційної інстанції щодо особистої явки в судове засідання та підтвердження її волевиявлення на підписання такої заяви. При цьому, колегія суддів касаційного суду зазначає, що за змістом статті 1 Закону про банкрутство, банкрутство є цілісним судовим процесом, який передбачає прийняття судом ряду процесуальних рішень, які визначають хід процедури банкрутства, а також права та обов'язки учасників справи про банкрутство. Встановивши недоведення головою ліквідаційної комісії Бакрадзе К.А. її особистого волевиявлення на порушення справи про банкрутство та дійшовши висновку про скасування ухвали суду про порушення справи про банкрутство, визнання прийнятих судом першої інстанції подальших актів такими, що не мають жодних правових наслідків, апеляційний суд дійшов в цілому вірного висновку про можливість залишення без розгляду заяви голови ліквідаційної комісії Бакрадзе К.А. Разом з тим, суд апеляційної інстанції не в повній мірі скористався належними йому повноваженнями згідно із статтею 101 ГПК України на предмет перегляду справи про банкрутство в цілому, що за обставин даної справи та правових висновків про визнання всіх подальших актів місцевого суду у справі про банкрутство ТОВ «Діктон» такими, що не мають жодних правових наслідків, мало б привести до прийняття рішення про скасування не лише ухвали суду першої інстанції від 20.09.2017 про завершення ліквідаційної процедури ТОВ «Діктон», яка була предметом апеляційного оскарження за апеляційною скаргою ПАТ КБ «Приватбанк», а й прийнятих місцевим судом у справі № 922/4497/16 судових рішень, які визначають хід провадження у справі про банкрутство (ухвали про порушення справи про банкрутство ТОВ «Діктон» від 23.01.2017, постанови про визнання ТОВ «Діктон» банкрутом від 09.02.2017 та ухвали про затвердження реєстру вимог кредиторів ТОВ «Діктон» від 12.06.2017). Оскільки в мотивувальній частині постанови апеляційного суду зазначено, що судові рішення, які прийнято в даній справі, не породжують жодних прав та обов'язків осіб, які були учасниками необігрунтовано порушеної справи про банкрутство ТОВ «Діктон», касаційний суд вважає за можливе доповнити резолютивну частину постанови апеляційного суду про необхідність скасування ухвали про порушення справи про банкрутство ТОВ «Діктон» від 23.01.2017, постанови про визнання ТОВ «Діктон» банкрутом від 09.02.2017 та ухвали про затвердження реєстру вимог кредиторів ТОВ «Діктон» від 12.06.2017.

РІШЕННЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ:

Постанова від 08.05.2018
у справі № 922/4497/16

БАНКРУТСТВО**В УМОВАХ, КОЛИ ДО СКЛАДУ КОМІТЕТУ КРЕДИТОРІВ
ВКЛЮЧЕНІ УСІ КРЕДИТОРИ ЗА ЗАТВЕРДЖЕНИМ
СУДОМ РЕЄСТРОМ ВИМОГ КРЕДИТОРІВ, РІШЕННЯ
КОМІТЕТУ КРЕДИТОРІВ ТА ЗБОРІВ КРЕДИТОРІВ ПРО
ПЕРЕХІД ДО НАСТУПНОЇ СУДОВОЇ ПРОЦЕДУРИ
МОЖУТЬ БУТИ ОТOTOЖНЕНІ**

Отже, з огляду на встановлені під час розгляду справи обставини та наведені законодавчі положення, касаційний суд погоджується із правомірним висновком судів попередніх інстанцій про те, що рішення, прийняті комітетом кредиторів у даній справі є одночасно рішеннями і зборів кредиторів, у зв'язку з чим, надання протоколу комітету кредиторів про звернення з клопотанням до місцевого господарського суду про визнання боржника банкрутом є достатнім для врахування під час прийняття відповідного рішення господарським судом. Наведеним спростовуються доводи касаційної скарги про відсутність належної правової оцінки судами форми волевиявлення кредиторів (надання клопотання зборами кредиторів/комітетом кредиторів) у даній справі стосовно переходу у підсумковому засіданні до наступної судової процедури у даній справі. Водночас слід відзначити, що при винесенні постанови про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури в суді повинен бути доведений факт неоплатності боржника, як того вимагає ч. 4 ст. 205 Господарського кодексу України, відповідно до якої суб'єкт господарювання може бути оголошений банкрутом за рішенням суду, у разі неспроможності суб'єкта господарювання через недостатність його майна задовольнити вимоги кредиторів.

РІШЕННЯ ВЕРХОВНОГО СУДУ:Постанова від 31.05.2018
у справі № 912/1445/17